

de sidste 100 år, vil vi gerne undvære i fremtiden. Vi ønsker at skabe mere samarbejde mellem lande, og et af midlerne er en fælles valuta, og vi tror, det er det rigtige.

Så igen til hr. Keld Albrechtsen: Altså vi har jo haft den her diskussion om Nicetraktaten under afslutningsdebatten og under førstebehandlingen. Det eneste, vi løber ind i, er, at hr. Keld Albrechtsen er den eneste person i dette hus, der ved, hvad der nøjagtigt kommer til at stå i Nicetraktaten.

Vi kender forslagene, men der er ingen, kan jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, der kender resultatet, og inden vi kender resultatet, er det jo umuligt at sige, hvor vi ender henne.

Så til hr. Knud Erik Hansen om stærkere integration, og at der er områder, hvor man skal samarbejde: Vi er i Det Konservative Folkeparti åbne for samarbejde på flere områder, hvis det gavner Europa, hvis det gavner Danmark, og vi kunne tage hele debatten om flygtningespørgsmålet, hvor vi jo også ønsker at komme af med det forbehold. Og om svage ældre: Hvis vi holder os til vores finanspolitik, holder orden i eget hus, så er der jo ingen i EU, der bestemmer, hvilke ydelser fru Jensen skal have.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
De næste tre er hr. Frank Aaen, hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Frank Dahlgaard.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Bendt Bendtsen vil ikke svare på mit spørgsmål, om det her er et borgerligt projekt eller det er et socialdemokratisk projekt. Hvad er det for noget luskeri? Det er jo luskeri. Hvis vi går tilbage til maj måned, var der jo ikke problemer med at sige, hvad det her er. Jeg refererer fra Folketingets forhandlinger fra 17. maj, at hele konstruktionen med en fælles mønt på toppen af det fælles marked er en imponerende virkeliggørelse af den borgerlige økonomiske tankegang. Det er da forholdsvis klar tale. Det var derfor, jeg syntes, det var lidt interessant i dag, for hr. Claus Larsen-Jensen og andre socialdemokrater rejser rundt i hele landet og fortæller, at det her er et socialdemokratisk projekt, at det er, fordi det er socialdemokratiske regeringer, der sidder ved magten rundt i Europa, at det her er for styre den rå kapital, at det er for at styre spekulanterne, altså det modsatte af liberalisme.

Derfor synes jeg, at vi må få at vide, og at De Konservative også må kunne deltage i en debat her, når de selv efterlyser visioner: Er det her et borgerligt projekt, eller er det et socialdemokratisk projekt? Jeg ved godt, hvad det er. Jeg er helt sikker på, at hr. Bendt Bendtsen havde ret i maj måned. Jeg synes da godt, at hr. Bendt Bendtsen kan stå ved ordene også i dag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne blande mig lidt i debatten om Nicetraktaten, for jeg synes, at de svar eller mangel på samme, der kommer fra hr. Bendt Bendtsen, er fuldstændig utilstrækkelige og selvfølgelig ikke må stå som resultatet af den her debat.

Altså nu har Nicetraktaten, som vi jo forventer den kommer til at blive kaldt, faktisk været forhandlet i en rum tid – eller hvad, spørger jeg hr. Anders Fogh Rasmussen – i lang tid i hvert fald, 5 måneder. Vi kan nogenlunde skimte konturerne af det indhold, der kommer til at fremgå af Nicetraktaten. Det må hr. Bendt Bendtsen også være klar over. Hvorfor er det så, når man spørger hr. Bendt Bendtsen om indholdet af den her kommende traktat, at der ikke kommer nogen klare svar? Hvorfor er det, der ikke kommer et klart svar på spørgsmålet om, hvorvidt den skal til folkeafstemning med det indhold, vi forventer? Hvorfor er det i det hele taget, vi har en folkeafstemning nogle ganske få måneder, før forhandlingerne om Nicetraktaten er tilendebragt? Hvorfor mon? Mon ikke det er, fordi der faktisk forhandles nogle ting, som man synes det er ganske glimrende befolkningen ikke er alt for indviet i, før vi stemmer om euroen, fordi der ligger nogle ting, som er en naturlig følge af euroen: mere politisk harmonisering, mere centralisering, mere union. Og det ønsker hr. Bendt Bendtsen ikke skal fremgå klart af den debat, vi har her i dag.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Hr. Bendt Bendtsens tumlen rundt i argumenterne omkring aktiekurserne er en smule ynkelig. Først er forklaringen på de stigende aktiekurser fra hr. Bendt Bendtsen, at man regner nok med, at det bliver et ja til euroen. Men meningsmålingerne viser jo netop, at der er sandsynlighed for et nej, i modsætning til i foråret, og foreholdt dette faktum siger hr. Bendt Bendtsen så: Det er nok den økonomiske vækst